lige Vidnesbyrd om, hvad det Regimente bar i sit Skød. Men nu regeres vi ikke længere efter radikal-socialistiske Enevoldsprincipper, nu regeres vi af Venstres frisindede demokratiske Principper, og vi haaber, at dette vil sætte Spor i en Kurssændring ikke blot i indenrigspolitisk, men ogsaa i udenrigspolitisk Henseende.

Da Fredskonferencen i Januar 1919 traadte sammen i Paris, aabnede den daværende franske Præsident den med disse Ord: „Dette er ikke blot et Møde af Regeringer, men af frie Folk". Dersom Præsident Poincarés Ord havde Berettigelse for Fredskonferencens Vedkommende, maa de have det saa meget mere for den første Forbundsforsamling af Nationer, der nu træder sammen i Genf. Er der noget Forum, hvor de smaa Stater er berettigede til aabent at drøfte deres betydningsfuldeste Anliggender med de store, da maa det være her. De sidste Tiders Begivenheder har lært os, at vi skal vogte os for i nationale og militærpolitiske Spørgsmaal at tage vor Tilflugt til radikal-socialistiske Luftkasteller, men de har ogsaa lært os, de har ogsaa givet os Syn for, at vi behøver ikke længere at krybe i Skjul for nogen civiliseret Stat i Europa; Danmark behøver ikke længere at ligge død, som det hed i det radikale Sprog, for at undgaa en rovlysten Stormagts Overgreb og Overlast. Ingen Nationalitet, ingen Nation i Europa lader sig mere terrorisere og brutalisere efter Principper, som civiliserede Stater undser sig for at anvende overfor halvciviliserede Folkestammer i andre Verdensdele. Hvad vi gør mod andres Nationalitet hos os, vil vi Danske frimodigt kræve, at de gør mod vor Nationalitet hos dem.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt vil som Præst være fortrolig med det Ord, som siger: „Hvad I vil, at andre skal gøre mod eder, det gøre ogsaa I mod dem". Og vi Konservative har det Haab, at det ærede Medlem Hr. Schmidt vil gøre sit til, at Forstaaelsen af dette Ord bliver vist i Gerning Syd for Skelbækken. I øvrigt maa jeg give det ærede Medlem Hr. Schmidt fuldstændig Ret i, at hvor en national og kulturel Kappestrid staar paa, som Tilfældet er mellem de to Befolkningselementer i Slesvig, er det uundgaaeligt, at den, indirekte i hvert Fald, maa faa et vist politisk Præg; hvor der kæmpes om vitale folkelige Interesser under et stort politisk Fremtidshaabs Ledestjerne, dèr er det uundgaaeligt, at Modsætningerne maa afføde et vist politisk Spændingsforhold. Alt, hvad vi ønsker, er, at de tyske Modstandere fra deres Side vil lade dansk og tysk Kultur og Sprog faa Lov til at udfolde sig frit Syd for Skelbækken, som de faar Lov til det Nord for Skelbækken. Fremtidens Sejrspris vil da tilfalde den Part, hvis Sjæl er sundest, og hvis folkelige Kultur er rigest og stærkest.

Da den franske Statsmand Thiers i 1866, en Maaned før Slaget ved Sadova, tog Ordet for at forsvare Danmarks Sag, gjorde han det med den Motivering, at det her gjaldt Rettens Sag, at det her gjaldt at rette en Appel til det, han kaldte det europæiske Fællessamfunds Retsbevidsthed. Det er dette europæiske Fællessamfund, som nu er ved at blive en levende og praktisk Organisation. Den har haft en vanskelig Fødsel, den har været sart i Opvæksten, men Danmark og de nordiske Lande burde gøre deres yderste for, at denne Organisation kunde vokse sig stærk og levedygtig. Selv om vi ikke kan nære store Forhaabninger om, at der i de første Omgange vil kunne hjembringes store haandgribelige Resultater, saa tør vi i alt Fald gaa ud fra, at der her vil blive dannet et Hjemsted for Skabelse af en Verdensopinion, for Dyrkelsen af den nye europæiske Retsbevidsthed, som fødtes af Krigen, og om hvilken Folkenes Forbund er det smukkeste Vidnesbyrd. Vi haaber, at den danske Regering paa den første Forbundsforsamling vil lade sin Handlemaade præge af det Synspunkt, at det gamle er forbigangent, og at vi nu staar overfor Indtrædelsen i et nyt Retsforhold, men som ærekær Nation ogsaa i et nyt Forpligtelsesforhold. Trontalen udtaler sig om vore udenrigspolitiske Forhold. Den siger derom, at vort Forhold til Udlandet er godt. Det plejede Forholdet til Udlandet at være i officielle Communiqu er lige indtil den Dag, da den diplomatiske Forbindelse blev afbrudt. Interessantere havde det derfor været at faa at vide, hvorledes vort Forhold til Udlandet er godt, hvorfor vort Forhold til Udlandet er godt, om det er lige godt i Forhold til alle Stater. Der siges endvidere, at Sam-